

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIV

ČÍSLO 253, KVĚTEN 2021

CENA 10 Kč

76. výročí vítězství ve Velké vlastenecké válce

Letos uplyne více než tři čtvrti století od konce 2. světové války, dosud nejkrvavější, s více než 60 miliony obětí. Bylo to však především vítězství lidství nad německým nacistickým barbarstvím, usilujícím o podrobení a zničení celých národů, zvláště slovanských.

Nacismus – zrůdná ideologie nadřazenosti německé „panské rasy“ nad ostatními národy vyhlášoval cíle války získání „životního prostoru – lebensraumu“ uloupením území především slovanských národů, vyvražděním 40 % jejich obyvatel a přeměnou zbývajících

na bezprávné otroky, jak ukazoval nacistický plán „Ost“. Tento plán byl uskutečňován již za války vyvražďováním „méněcenných lidí“ v koncentračních a zajateckých táborech a v obcích, dobytých v prvních letech války v Rusku. Německo – nacistická agrese byla pokračováním dobovačného úsilí velkoněmecké politiky „Drang nach Osten“ v minulých stoletích po dobu tisíce let. Obětmi německé agrese bylo více než 60 milionů Evropanů, z toho 40 milionů Slovanů. Asi 30 milionů lidí zahynulo v současně probíhající japonsko-čínské válce v Asii. Česko-

slovensko stála německá okupace 360 000 zavražděných občanů. Na to nesmí být nikdy zapomenuto!

Všechny národy Sovětského svazu v čele s ruským nazvali 2. světovou válku plným právem Velkou vlasteneckou válkou. Vojáci Rudé armády bojovali za přežití svého národa, svého státu, ale i za přežití dalších národů, které osvobodili z německé nadvlády. Toto vítězství, kromě uvedených obětí na životech, stálo nesmírné úsilí tří generací přetvořit hospodářství SSSR pro potřeby války a na jeho obnovení po válce. Na toto těžce dosažené vítězství jsou Rusové právem hrdí. V německo-nacistických plánech na vyhubení Slovanů byli Češi na prvních místech. Dnešní generace si málo uvědomuje, že bez obětí ruského a dalších národů SSSR a Rudé armády, která nesla hlavní tíhu války, by tady dnes nebyli. I západní Evropa, jejíž část během války Němci dobyli, by na to těžce dopltila.

Proto je současné přepisování historie, které se stává oficiálním názorem Západu, obludnou hanebností. I usnesením Evropské unie byl uzákoněn výklad historie, že 2. světová válka byla válkou dvou stejně špatných totalitních ideologií – nacismu a komunismu, zatímco Anglie a USA bojovaly za jakousi západní demokracii. Histo-

Sovětský voják chová malé dítě

rickou skutečností je, že tyto státy 3 roky odkládaly otevření druhé fronty, aby se Sovětský svaz a Německo co nejvíce vzájemně oslabily. Do války na území Evropy zasáhli západní spojenci až tehdy, když německá armáda byla po rozhodujících porážkách u Moskvy, Stalingradu a Kurska vytlačena z území SSSR, který byl schopen osvobodit celou Evropu. Pravda je taková, že Rudá armáda s těžkými ztrátami bojovala za přežití nejen svých, ale všech nacistickým Německem okupovaných evropských národů.

Snižovat úlohu Sovětského svazu v této dosud nejkrvavější válce je hanebnou lží, podlou součástí studené války, nyní proti Rusku, v níž Západ pokračuje přes nedávné změny na mapě Evropy. Hajme historickou pravdu o rozhodující a nezištné úloze Sovětského svazu a jeho Rudé armády, která je ctí ruského národa a současného Ruska. Věčná sláva hrdinům Velké vlastenecké války! Mír a jednotu Slovanům! **DOC. JAN MINÁŘ, PŘEDSEDA SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR**

Rudá armáda ráno 9. května 1945 vstoupila do Prahy a zničila odpor hitlerovských vojsk. Lidé nadšeně vítali své osvoboditele.

Století od založení KSČ

Boj za vytvoření revoluční strany proletariátu v Československu vyvrcholil na XIV. sjezdu Československé sociální demokracie (levice) 14. až 16. května 1921.

Konal se v bývalém Národním domě v pražském Karlíně za účasti 569 delegátů. Vešel do dějin jako Ustavující sjezd Komunistické strany Československa (KSČ). Revolučně naladěni dělníci naší země před 100 lety ze své krve, kterou prolili roku 1920 v prosincovém tvrdém střetnutí s buržoazními mocipány a sociálně demokratickými zrádci, dali zrod své nové vůdkyni, s níž pracující lidé ČSR dosáhli historického vítězství v únoru 1948.

Na karlínském sjezdu KSČ delegáti odhlasovali 21 podmínek Komunistické internacionály (Kominterny, KI) a strana požádala o vstup do KI, kam byla přijata na jejím kongresu v Moskvě v květnu a červnu 1921. Kominternu také rozhodla o sjednocení všech národních komunistických stran v jednom státě. Proto 30. října až 2. listopadu 1921 proběhl v Praze slučovací sjezd všech sekcí KSČ, na kterém byla vytvořena jednot-

ná strana a přijat její organizační řád.

Od svého vzniku se KSČ stala stranou, vyznačující se podporou širokých lidových mas, čímž si trvale uchovala vliv ve společnosti. A to i navzdory veškerému protivenství: policejnímu a soudnímu pronásledování a terorizování, jemuž byla vystavována, ale i navzdory všem prostředkům klamu a podvodu, kterých kapitalistický režim zákeřně používal za zbabělého přísluhování reformistických předáků, aby tím pracující ČSR odehnal od působení revolučních idejí a potlačil v nich touhu po do-

sažení sociálně spravedlivé společnosti. KSČ přitom sílila také v zápase s projevy oportunistu a sektářství ve svých řadách. Procházela ale i vnitřními krizemi. Slavnou kapitolou strany jsou její synové a dcery, kteří v protinacistickém odboji nezradili svou okupovanou vlast a na její oltář hrdinně položili své životy za její svobodu. A také členové této strany, kteří s dalšími poctivými občany naší země, sdružující se v jiných stranách či byli bez stranické příslušnosti, budovali socialistický charakter svého domova.

(Pokračování na s. 2)

Čeští a slovenští delegáti Ustavujícího sjezdu KSČ v Karlíně v květnu 1921

Vítězslav Nezval: Přišli včas

Přišli včas jak legendární vojska z dávných kronik. Zvítězili! Nyní sedí v hloučcích u harmonik. Mají kouzlo ruských písní, jejich zvláštních tonik.

Jejich světlé oči září nad osmahlou pletí. Jsou tak lidští, chovajíce malé pražské děti. Vybojovali nám mír a teď' je s námi světí.

Ruce zdrsněly jim bojem, duši mají hebkou. Pěticipá hvězda, jež jim vyšla nad kolébkou, zvítězila za svět v boji s umrlčí lebkou.

Milují svůj domov s vřelou oddaností syna, který zachránil svou matku v bitvě u Berlína, pyšni na svou rodnou zemi, pyšni na Stalina.

Dnes se valí ulicemi Prahy jako Něva, za jáсотu, za jáсотu, který neumdlévá, pyšni na svou rodnou zemi, pyšni na Koněva.

Nikdy nebyla jsi, Praho, krásnější, tak pestrá, jako v dnešní den, kdy zdravíš je jak rodná sestra, připíjíš si s novým věkem na Silvestra.

Ač jsi plná trosek, ač tě Němci zbídačili, ač ti snažili se přefat zabijákem žíly, jsi dnes slavná. Tvoje duše samým štěstím šílí!

Československo bylo ve válečném stavu s Německem

Ze shrnujícího memoranda čs. ministerstva zahraničních věcí z 12. dubna 1943:

Na dotaz z britského zahraničního úřadu, od kterého dne je Československo ve válečném stavu s různými nepřátelskými státy, se sděluje, že je rozumětí prohlášení válečného stavu ze 16. prosince 1941 takto:

a) Pokud jde o nepřátelské státy jiné než Německo a Maďarsko, je ČSR ve válečném stavu s jedním každým z nich od téže chvíle, jakmile se ocitla s ním ve válečném stavu prvá z následujících spojeneckých velmocí: Velká Británie, USA a SSSR,

b) Pokud se tak stalo před 16. prosincem 1941: Pokud jde o Německo je „Act of violence against etc.“ Utvoření Sudetendeutsches Freikorps v Německu s podporou německé vlády, k němuž došlo 17. září 1938 a které je podle ženevské definice útočným činem. Tedy od 17. září 1938 je Československo ve válečném stavu s Německem. Toto stanovisko bylo sděleno nótou spojeneckým zemím na konci února 1944. (fronta.cz)

Datum 17. září 1938 jako den, kdy nastal válečný stav mezi ČSR a Německem, nadále uznává i dnešní Česká republika – viz např. nález Ústavního soudu z 18. května 1999, kde se uvádí: V souladu s nótou londýnské vlády ze dne 22. 2.

1944, navazující na prohlášení prezidenta republiky ze dne 16. 12. 1941, dle § 64 odst. 1 bod 3 tehdejší Ústavy a souladu s citovaným čl. II bod 5 má Ústavní soud za to, že dnem, kdy nastal stav války, a to s Německem, je den 17. 9. 1938, neboť tento den na pokyn Hitlera došlo k vytvoření „Sudetoněmeckého svobodného sboru“ (Freikorps) z uprchlých vůdců Henleinovy strany a několik málo hodin poté už tito vpadali na československé území ozbrojeni německými zbraněmi (fronta.cz)

V odpověď na dotaz britského ministerstva zahraničí sdělila čs. exilová vláda dne 28. února 1944 oficiální nótou britskému, sovětskému, americkému a čínskému velvyslanci, že Československo je ve válečném stavu s Německem od 17. září 1938. Tohoto dne byly na území Německa vytvořeny a vyzbrojeny jednotky tzv. Sudetoněmeckého Freikorpsu, které přecházely státní hranice čs. – německé a útočily na čs. ozbrojené jednotky, četnictva, policie, SOS i na civilní čs. občany. Za dva týdny své existence teroristický Freikorps dosáhl stavu minimálně 15 tisíc mužů. Tímto jednáním Německo naplnilo termín agrese, vymezený ženevskou Společností národů. Jaké zločiny spáchali freikorpsáci? Na jejich konto spadá 110 lidských obětí, 50 těžce zraněných. Do Německa odveklí přes

Sovětský osvoboditel v „zajetí“ půvabných českých dívek

2000 občanů Československa. Československo tak bylo ve válečném stavu s Německem jako první stát světa a Češi, Slováci, demokratičtí Němci se jako první v Evropě postavili Němcům se zbraní v ruce. Ti, kteří padli v těchto bo-

jích, byli prvními oběťmi druhé světové války. U nás válka začala, u nás také skončila. Poslední střetnutí s německými jednotkami se však odehrálo až 11. května 1945 v prostoru Milína a Slivice. Němci postříleli partyzánské parlamentá-

ře. Boje, v němž byly nasazené německé tanky a dělostřelectvo, se vyhrály. Odpor Němců zlomily teprve sovětské tankové jednotky. Střelba ustala až kolem 2. hodiny v noci na 12. května. ČNL, PŘIPRAVIL J. KOVÁŘ

Kam s NATO?

Francie prosazuje dialog s Ruskem a také vybudování nové mezinárodní architektury bezpečnosti a důvěry. Považuje za nezbytné vyjasnit koncepci politiky NATO a rozšířit odpovědnost Evropy za svou bezpečnost. Uvedl to francouzský prezident Emmanuel Macron na speciální akci v rámci

Mnichovské bezpečnostní konference. „NATO potřebuje nový politický impulz a objasnění svého politického pojetí. Aliance potřebuje více politického přístupu. NATO nelze označit za aktuální strukturu. NATO bylo založeno, aby se postavilo proti Varšavské smlouvě. Varšavská smlouva už

ale neexistuje,“ řekl francouzský vůdce dle deníku Financial Times. **Tady musíme francouzského prezidenta poopravit, bylo to přesně naopak. Varšavská smlouva byla založena v roce 1955, tedy 6 let po NATO, právě jako reakce na vznik této aliance!** (mhav)

Trest za znečištění polární oblasti

Soud v Krasnojarsku nařídil dceřině firmě těžební společnosti Norilsk Nickel zaplatit 146 miliard rublů (asi 42 miliard korun) za ekologické škody při ložiském úniku jedovatých látek z elektrárny u města Norilsk za polárním kruhem.

S odkazem na arbitrážní soud Krasnojarské oblasti o tom informoval list Kommersant. Ruský úřad na ochranu přírody Rosprirodnadzor se v žalobě domáhal od energetické společnosti NTEK od-

škodného 148 mld. rublů. Firma vyčíslila škodu na 21,4 mld. rublů (asi 6,1 mld. Kč).

Loni v květnu z nádrže tepelné elektrárny u Norilsku uniklo přes 21 000 tun paliva a maziva, které se dostaly do několika řek a do jezera. Dle expertů šlo o nejzávažnější katastrofu svého druhu v Rusku od roku 1994, kdy v Komijské republice na severu evropské části Ruska do přírody uniklo 94 000 tun ropy. Většina nečistot se dle ekologů vylila do řeky Am-

barnaja a jejích přítoků, část se vsákla do půdy. Palivo se dostalo také do jezera Pjasino, které je bohaté na ryby. Elektrárna, z níž palivo uniklo, patří energetické společnosti NTEK, která spadá pod těžební společnost Norilsk Nickel. V ní pracuje velká část obyvatel města Norilsk, které leží za polárním kruhem. Vlastník podniku Vladimir Potanin slíbil, že firma vyčistí oblast zasaženou únikem paliva zaplatí, s vyčíslenou škodou však nesouhlasil.

Lidé zdraví osádku sovětského raketometu 9. května 1945

Sto let od založení KSČ

(Dokončení ze s. 1)

U kolébky zrodu KSČ stál JUDr. Bohumír Šmeral. Na jejím ustavujícím sjezdu v květnu 1921 byl hlavním řečníkem a posléze i jejím vůdčím představitelem. Je rodákem z Třebíče, tenkrát na rozhraní 19. a 20. století význačné bašty dělnického hnutí na Moravě, která si vydobyla přízvisko Rudá Třebíč podobně jako v Čechách město havířů a hutníků bylo nazýváno Rudým Kladnem. Ještě předtím v roce 1920 navštívil Šmeral Rusko a setkal se tady s Vladimírem Iljičem Leninem. Ve svém politickém životě Šmeral věrně usiloval o prosazení marxisticko-leninské strategie a taktiky, reprezentované Kominternou. Je zajímavé povědět, že Šmerala si vážil prezident ČSR Tomáš Garrigue Masaryk. Zřejmě proto, že mu byl

Národní dům v Praze – Karlíně

FOTO - archiv JUDr. Bohumír Šmeral

vděčný za to, že vystoupil na jeho obranu, když byl ostře napadán antisemitským studenty v době tak zvané hilsneriády.

Bohumír Šmeral zemřel v Moskvě 8. ledna 1941 ve věku 60 let. Byl ctěnou autoritou. Jeho rakev nesli k hrobu Jiří Dimitrov, Palmiro Togliatti, Dolores Ibarruri a další významní představitelé mezinárodního dělnického hnutí. I po porážce KSČ a socialismu v ČSSR v listopadu 1989, v níž sehrála neblahou roli i zrada, však není její odkaz pro budoucnost mrtv. Dál se rodí a vstávají noví bojovníci za lepší svět. Založení KSČ vedlo v poválečném období k prvnímu pokusu o vybudování sociálně spravedlivé společnosti, byť zatížené nedostatky, jimž je nutné se v budoucím vývoji vyhnout.

S využitím Wikipedie a publikace Dějiny KSČ v obrazech (Orbis 1961), napsal JAN JELÍNEK

Prezident Zelenskyj rozfoukává oheň světové války?

Rusko bude mít armádu u hranic s Ukrajinou tak dlouho, jak uzná za vhodné, sdělil novinářům mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov. Ruské vojsko pro nikoho nepředstavuje hrozbu. Na východě Ukrajiny panuje napjatá situace, kterou sleduje

se znepokojením mj. útočný vojenský pakt NATO.

„Ruské ozbrojené síly se nacházejí na tom území Ruské federace, kde je to považováno za nezbytné a účelné. A budou se tam nacházet tak dlouho, dokud to bude považováno za vhodné naše vojenské ve-

le a vrchní velitel,“ sdělil kremelský mluvčí. „Rusko nikomu nevyhrožovalo, nevyhrožuje a pro nikoho nepředstavuje hrozbu.“ Manévry mají zajistit bezpečnost ruských hranic. Kyjev dle ČTK zahájil diplomatickou ofenzivu s cílem získat podporu západních zemí

a paktu NATO kvůli situaci na východě země a účelově varuje před posilováním přítomnosti ruských vojsk u hranic s Ukrajinou, uvedla agentura Reuters. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj prohlásil, že konflikt v Donbasu může ukončit pouze vstup země do NATO, a vyzval pakt, aby připravil plán kroků, aby tak země mohla učinit.

Zároveň skandálně vyzval členské země NATO, aby posílily svou vojenskou připravenost v oblasti Černého moře. Generální tajemník útočného vojenského paktu NATO Jens Stoltenberg vyjádřil „vážné znepokojení“ ohledně vojenských aktivit Ruska u hranic s Ukrajinou a údajného porušování příměří na východě země. Zastoupení NATO v Kyjevě dalo najevo, že Ukrajina ještě není na vstup do paktu připravena.

Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov varoval, že miliony obyvatel východu Ukrajiny, kde se mluví převážně rusky, by neakceptovali členství země v NATO, a upozornil, že podobná rétorika může dále destabilizovat Donbas, ovládaný proruskými povstalci. „Hluboce pochybujeme o tom, že to pomůže Ukrajině vypořádat s jejím vnitřním problémem. Podle našeho názoru to dále zhorší situaci,“ zdůraznil Peskov.

Ruský prezident Vladimir Putin 8. dubna během telefonátu s ně-

meckou kancléřkou Angelou Merkelovou obvinil Kyjev z provokací na východě Ukrajiny. Informovala agentura Reuters. Dle úřadu prezidenta oba státníci vyjádřili znepokojení nad situací na východě Ukrajiny, kde roste napětí.

Putin upozornil na provokativní akce Kyjeva, který záměrně zhoršuje situaci na kontaktní linii, cituje agentura TASS z komuniké, které vydal Kreml. Na východě Ukrajiny na linii oddělující ukrajinské ozbrojené síly a síly separatistů se dále střídá. Ruské ministerstvo obrany uvedlo, že přesouvá více než deset vojenských plavidel do Černého moře, aby se tam zúčastnila vojenského cvičení.

Kyjev a západní země tvrdí, že Moskva podporuje separatisty v Donbasu. Kreml zapojení do války odmítá.

Rusko nechce válku s Ukrajinou, „ale nebude nezájímavě k osudům ruskojazyčných obyvatel Donbasu“. Ve vysílání ruské státní televize Rossiya 1 to řekl kremelský mluvčí Dmitrij Peskov. „Nikdo neakceptuje možnost takové války,“ prohlásil.

Dmitrij Kozak, zástupce šéfa Putinovy administrativy, prohlásil, že pokud Kyjev zahájí na východě území vojenskou operaci, tak „bude Rusko nuceno vstát na obranu svých obyvatel v Donbasu“ a to bude pro Ukrajinu znamenat „záčátek konce“.

Paní ministryně Maláčová, neurážíte oběti okupace a II. světové války!

Když jsem četl informaci (Sputnik, 10. 2. 2021) o tom, že madam ministryně Maláčová v debatě CNN Prima News prohlásila, že „ani II. světová válka nám nezpůsobila to, co covid“ atd., tedy že i tehdy „dětí chodily do škol“, atd., šokovalo mne to a urazilo jako pozůstalého po odbojářích – oběti gestapa okupované republiky a příbuzného obětí Osvětimi a sekýrární Pankrác. Ví vůbec paní ministryně, jaké urážky památky obětí nacismu a nás pozůstalých se dopouští? Velmi správně na to reagoval ředitel Židovského muzea v Praze, pan dr. Leo Pavlát. Myslím, že hovořil ústy nejpostiženější součástí našeho národa, našich židovských spoluobčanů. Vedle nich v jednom antifašistickém šiku stojí i oběti nás československých odbojářů, nevinných rukojmí a nevinné komunity našich romských spoluobčanů.

Madam ministryně, Vám – rače dovolit – nic neříká 360 tisíc československých obětí a zejména obětí Mauthausenu a Osvětimi, Dachau a Sachsenhausenu, Bergen-Belsenu a Gross Rosenu, Ravensbrücku, Terezína, Hodonína, Letů a Svatoborci?

Vám nic neříká 700 tisíc zavlčených na otrocké práce do reichu, z nichž se tisíce občanů nevrátily?

Sovětské vojáky – osvoboditele vítá v Praze česká žena šerky

Zdroj: Český rozhlas

a na dalších bojištích a oběti padlých na Dukle, na Ostravě, v Liptovském Mikuláši a na dalších místech?

Vám nic neříká, že za osvobození naší vlasti položilo život 144 tisíc vojáků Rudé armáda a 60 tisíc vojáků Rumunské královské armády?

Ale nyní pomínu kolektivní odkazy a budu osobní. Tak vy jste urazila i mou zesnulou tchyni, která v té době chodila do obecné školy. Víte vy vůbec, jak a co se

národ, nebo Norberta Frýda Krabici živých, abych jmenoval jen dva tituly z memoárové literatury okupace.

A ještě budu osobní. Velkoněmci pomoci gestapa zavraždili mého dědečka legionáře Jana Holíka, když předtím odvěkli do Osvětimi jeho zetě náčelníka Sokola Štěrbáčka, stejně jako do Osvětimi odvěkli druhého strýce odbojáře Obrany národa MVDr. Červinku, nositele Kříže 1939 in memoriam. A třetího strýce, odbojáře-komu-

Rudoarmějci pod sochou sv. Václava. Květen 1945

FOTO – archiv

Vám nic neříká 250 tisíc Čechoslováků vyhnaných z pohraničí sudetskými ordnery a freikorpsy?

Vám nic neříká 100 tisíc Čechoslováků vyhnaných Němci z vnitrozemí protektorátu?

Vám nic neříkají oběti bombardování protektorátu v Plzni, Praze, Pardubicích, Semtíně, Brně, Blansku, Vyškově a na jiných místech?

Vám nic neříkají oběti čs. letců na Západě a pozemního čs. vojska v Africe a na východní frontě v Kyjevě, Sokolovu, Bílé Cerkvi

tam učilo? Víte, že děti měly zamazané mapy černou tuší a učily se dějiny a zeměpis Velkoněmecké říše a životopis Vůdce? A každý školák musel smeknout čepici nejen před wehrmachtem, ale před výrostky Hitlerjugend, jinak dostal výprask? Nebo mu zavřeli rodiče? Z Vaší arogance je vidět, že pohrdáte utrpením našich občanů za hrozné okupace germánských nadlidí. O utrpení našich lidí byste si mohla přečíst třeba Rajmunda Habřiny knihu Nadčlověk a nad-

nistu, gilotinovali na Pankrácí. Čtvrtého uvěznil v Breslau. Cítím se Vašimi arogantními slovy poškozenu, stejně jako je to urážka mých příbuzných. Jako obyčejný občan nemohu s Vámi nic činit, leč pište si – Vaši stranu má rodina nikdy volit nebude. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. A všem budeme doporučovat – nevolte partaj, která má takové ministryně!

**V dokonalé úctě
Dr. Jiří Jaroš Nickelli,
Společnost L. Svobody, Brno**

Atomové ponorky s raketami

Hned tři ruské atomové ponorky s raketami na palubě se najednou vynořily na hladinu Severního ledového oceánu poté, co během cvičení prolomily arktický led o tloušťce půldruhého metru.

Oznámil to v březnu velitel ruského vojenského námořnictva Nikolaj Jevmenov během videopořadu s prezidentem Vladimírem Putinem. Komplikovaný manévr podnikly ponorky „poprvé v dějinách ruského námořnictva“, uvedl admirál s tím, že ponorky se dokázaly ve stanovený čas vynořit v okruhu 300 metrů.

Kreml usiluje o posílení obrany v Arktidě, o které Putin hovořil jako o životně důležité oblasti pro ruské zájmy, protože klimatické změny činí tyto nehostinné končiny přístupnějšími.

Ruské ministerstvo obrany zveřejnilo záběry, jak se veže ponorek za hlasitého tříštění ledu vynořují

na hladinu. Po vynoření jedné z ponorek se na věži objeví námořník, který zamává rukou na kameru. „Tato arktická expedice nemá v sovětské a novodobé ruské historii obdoby,“ prohlásil Putin podle Reuters.

Cvičení se konalo poblíž souostroví Země Františka Josefa v Severním ledovém oceánu a bylo zaměřeno na prověření ruské vojenské techniky v extrémních povětrnostních podmínkách. Součástí cvičení bylo i vystřelování torpéd z ponorek či přelet Severního pólu dvěma dálkovými přepadovými stíhačkami MiG-31, které si doplnily palivo za letu. Tyto stíhačky od loňského prosince působí v Anadyru na Čukotce, která má námořní hranici se Spojenými státy, a od letošního ledna i ze souostroví Nová země, odkud poprvé kontrolují vzdušný prostor v ruské Arktidě, poznamenala agentura Interfax. (ČTK)

Nezastiňujme hrdinné činy!

Problémy existující v Sovětském svazu a zachycované ve filmech by neměly zastiňovat hrdinné činy sovětského lidu, zdůraznil ruský prezident Vladimir Putin během setkání s mladými umělci a s vyznamenanými autory děl pro děti a mládež.

„Je móda ukazovat při popisu minulých událostí zbledlé příslušníky NKVD (sovětské tajné policie). Vždyť dokonce do mezinárodních soutěží v zásadě posílají snímky, kterou jsou o problémech sovětské éry. Určitě je tomu tak proto, že jiné snímky z Ruska do mezinárodních soutěží prostě ne-

přijímají, a tak autor předem ví, s čím může „proklouznout“, a tak na to klade důraz,“ řekl Putin.

„Samozřejmě, problémů je v našich nejnovějších dějinách, v sovětské době, dost, je čeho si všimnout, aby se nic podobného v našem životě a v budoucnosti neopakovalo,“ připustil Putin podle agentury Interfax. Současně je prezident přesvědčen, že tyto problémy by neměly zakrývat oči Rusů a zastiňovat „veliké hrdinské činy našeho lidu, zejména v letech Velké vlastenecké války“.

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Turecko odstupuje od úmluvy

Ankara oznámila, že odstoupí od Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Turecko bylo první zemí, která podepsala Istanbulskou úmluvu, následně tuto smlouvu schválil tamní parlament. Dle prohlášení představitelů vlády bude Turecko i nadále bojovat proti násilí vůči ženám, ale v rámci vlastní legislativy. [sputniknews.com](https://www.sputniknews.com)

■ Stavba druhé větve BAM

Jednotky ruských železničních vojsk 5. dubna zahájily výstavbu druhé větve Bajkalsko-amurské magistrály. Na stavbu budou uvolněny síly všech 10 brigád železničních vojsk. Modernizace Bajkalsko-amurské a Transsibiřské magistrály je součástí dlouhodobého programu rozvoje železnic do roku 2025, který ruská vláda schválila v březnu 2019. Mezi její hlavní úkoly patří zvýšení dopravní mobility, rozšíření sítě vysokorychlostních železnic, rozvoj rychlodráhy a infrastruktury a modernizace vozového parku. [eadaily.com](https://www.eadaily.com)

■ Velký triumf

Ruské krasobruslařky poprvé v historii obsadily všechna místa na stupních vítězů na mistrovství světa. Zlatou medaili získala Anna Ščerbakovová, stříbrnou Jelizaveta Tukamyševová a majitelkou bronzové medaile se stala Alexandra Trusovová. Kvůli sankcím Světové antidopingové agentury vystupuje ruský tým jako tým Federace krasobruslení z Ruska. [sputniknews.com](https://www.sputniknews.com)

■ Viní Cichanouskou z přípravy terorismu

Z přípravy teroristických útoků obvinila Svjatlana Cichanouskou, exkandidátku na funkci běloruského prezidenta, generální prokuratura Běloruska. Podezřelí jsou také policejní důstojníci ze skupiny ByPol, kteří se přidali k opozici. Podařilo se odvrátit dva útoky.

■ Veněra opět na Venuši

Rusko chce navázat na mise bývalého Sovětského svazu k Venuši. Zahájilo projektování kosmického aparátu Veněra-D, který by měl znovu prozkoumat povrch planety, informoval ruský deník gazeta.ru. Dle Ljudmily Zasovové, šéfky laboratoře spektroskopie planetárních atmosfér Ústavu kosmického výzkumu, je start plánován na rok 2029. Jedním z cílů je prověřit možnost života na planetě.

Veněra-D, původně společný projekt s americkou kosmickou agenturou NASA, sestává z orbitálního a přistávacího modulu, který se má zaměřit na „komplexní zkoumání atmosféry druhé planety sluneční soustavy, jejího povrchu, vnitřní stavby a okolního plazmatu“ a dopravit na Zemi vzorky horniny.

První automatickou sondou k Venuši se v únoru 1961 stala sovětská Veněra-I, která proletěla kolem planety ve vzdálenosti asi 100 000 kilometrů.

Stranu 4 připravili a redigovali Miroslav Havlík a Jan Jelínek

Atomový export

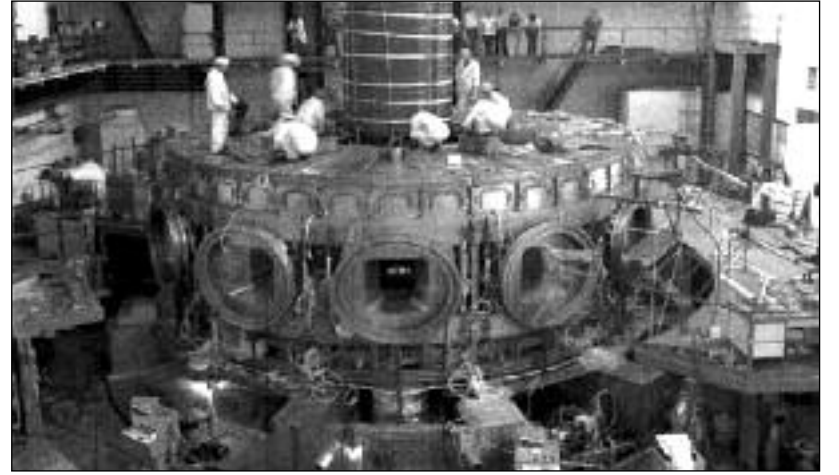
Ruská federace je přední zemí světa v rozvoji jaderných technologií. Jako jedna z mála zemí na světě ovládá nejen technologii výstavby jaderných elektráren, ale i výrobu jaderného paliva, likvidaci odpadu, výrobu izotopů, výstavbu výzkumných reaktorů – jako jediná země na světě má technologie uzavřené smyčky a průmyslových reaktorů na rychlé neutrony.

Jak uvádí portál russiapost.ru ve skutečnosti jaderné technologie nejsou pouze elektrárny, je to celý průmysl, který zahrnuje energetiku, vědu a výzkum, medicínu, stavebnictví a další. Například výstavbu center jaderné medicíny, konstrukci vědeckých zařízení, jako je například urychlovač Nica, Tomakak T-15MD.

Ruská zručnost v této oblasti je velmi žádaná i v zahraničí. Dohromady má dnes Rosatom rozestavě-

no 23 energetických bloků, z nichž některé už pracují. Dále jsou podepsány dohody o výstavbě jaderných elektráren v Nigérii, Uzbekistánu a Číně a další jsou v jednání. Připomeňme, že i v České republice se budou přistavovat bloky v elektrárně Dukovany, o jejichž výstavbu se s vysokou pravděpodobností bude ruská firma ucházet. Kromě samotné výstavby Rusové dodávají i jaderné palivo. Ruská firma staví 9 jaderných elektráren mimo území RF: elektrárnu Akkuyu – Turecko, elektrárnu Bělorusko, elektrárna El Dabaa – Egypt, elektrárnu Kúdankulam – Indie, elektrárnu Paks 2 – Maďarsko, elektrárnu Ruppur – Bangladéš, elektrárnu Tchienwan - Čína, elektrárnu Hanhikivi I – Finsko a elektrárnu Búšehr 2 – Irán.

V Rusku existuje mnoho typů reaktorů, které produkují různé izotopy. Izotopy jsou nezbytné

Termodjaderný reaktor Tomakak T15 MD v Institutu Kurčatova v Moskvě

v mnoha oblastech, ale jejich nejdůležitější využití je v medicíně. Jedním z největších center pro výrobu izotopů na světě je Výzkumný ústav atomových reaktorů, který se nachází v Dimitrovgradě. Vyrábí se zde asi tři desítky různých izotopů, z nichž mnohé jsou

vyváženy do celého světa. Rusko je jedním ze světových lídrů ve výrobě tak důležitých izotopů jako jsou molybden-99, jód-131, jód-125, samarium-153, lutecium-177, které se používají pro léčbu a diagnostiku nádorových onemocnění. Kromě diagnostiky se izotopy používají například pro sterilizaci lékařského vybavení, legování křemíku a pasterizaci potravin.

Rusko se účastní mnoha mezinárodních vědeckých projektů a je pro ně významným dodavatelem zařízení. Jedním z nejznámějších je termonukleární reaktor ITER, na jehož výstavbě se podílí 18 ruských společností, které vyrábějí supravodivé materiály, prameny, kabely, velké supravodivé magnety, gyrotrony pro ohřev plazmatu, vysokonapěťové vakuové přepínače, laserové systémy, kryogenní zařízení a další. Rusko je také výrobcem různých zařízení, včetně jaderných technologií, pro kosmické lodě různých států. Například vyrábí a vyváží radionuklidové tepelné zdroje energie pro čínský lunární program. (mhav)

Devátý sjezd Slovanského výboru Běloruska

V online režimu se 6. února uskutečnil sjezd Slovanského výboru Běloruska. Delegáti si vyslechli zprávu jeho předsedy Sergeje Kostana a zvolili nové vedení. Předsedou byl znovu zvolen S. Kostan, prvním místopředsedou V. Gruzděv, dalším místopředsedou K. Nikitin, tajemníky E. Mamčic, V. Peďko a N. Čajka. Do předsednictva byli dále zvoleni E. Dovgel, V. Komisaruk, G. Lojko, S. Mackevič, A. Romanovská a E. Švajko.

Sergej Kostan se ve vystoupení zaměřil hlavně na situaci ve světě. Myslí si, že myšlenka unipolárního globálního světa dosáhla svého vrcholu a dále je nerealizovatelná. Evropské státy, sdružené v EU a zastřešené USA, představují dle něj právě tento unipolární svět. „Ještě před deseti lety se zdálo, že

nikdo nedokáže překazit a zastavit tento vojenský, koloniálně-kořistnický a zločinný systém. Ale uplynulo deset let, mezinárodní společenství překonalo uměle vytvořené světové hospodářské krize a na světové politické a ekonomické scéně se objevily nové mocnosti, které nejenže byly schopny čelit

a zlomit vaz unipolárnímu světu, ale dokonce se postavily do čela mezinárodního společenství. Už ne Německo s Francií a Itálií s Velkou Británií, ale Čína a Rusko, Indie a Brazílie, Irán a Jihoafrická republika se dnes stále viditelněji a silněji dostávají do pozice předních světových mocností. Události, ke kterým došlo na konci roku 2020 a na počátku roku 2021 v USA, ukázaly, že význam této země na mezinárodní politické scéně se snižuje a že tato země už nikdy nebude garantem osudů států světového společenství. Hlavní silou této konfrontace s unipolárním světem se stalo naše bratrské Rusko“, uvedl Kostan. (mhav)

Macron a Merkelová jednali s Putinem

Francouzský prezident Emmanuel Macron a německá kancléřka Angela Merkelová jednali s ruským prezidentem Vladimírem Putinem o možné spolupráci ohledně vakcíny Sputnik V. Tématem byly i politické otázky – Navalnyj, Ukrajina, Bělorusko, Sýrie, Irán, Libye, informovala s odvoláním na sdělení Kremleu agentura Reuters. A tady došlo ke konstruktivnímu jednání a pokroku.

Úřad ruského prezidenta uvedl, že trojice státníků na videokonferenci hovořila o vyhlídkách ruské vakcíny Sputnik V na registraci pro použití v Evropské unii, jako i o možných dodávkách a společné produkci tohoto preparátu uvnitř EU. Evropská agentura pro léčivé přípravky ruskou vakcínu nadále vyhodnocuje a doporučující stanovisko k jejímu schválení

v EU zatím nevydala. Některé členské státy proto preparát schválily či ho posuzují na národní úrovni.

Ruská vakcína je obětí politizace v rámci evropského bloku. Někteří, jako eurokomisař pro vnitřní trh Thierry Breton, tvrdí, že Unie Sputnik nepotřebuje. Druzí, jako předseda Evropské rady Charles Michel, zas paradoxně nepsmyslně viní Rusko, že používá vakcíny pro účely propagandy. Moskva to samozřejmě odmítá. Každopádně ve skrytu státy EU jeví o Sputnik V čím dál větší zájem, uvedla Reuters s odvoláním na oficiální diplomatické zdroje. Srbsko patří k nejrychleji očkujícím státům v Evropě a momentálně umožňuje i vakcinaci cizinců. Vedle toho Srbové přímo pomohli i Srbům žijícím v Bosně.

Na rohu ulice vrah o morálce káže

Písníkář Karel Kryl byl kritický ke společenským nešvarům jak v době minulé, tak i v té současné. A i když z naší nové historické epizody zažil pouze krátký odsek, velice přesně viděl, a svými verši popsal, kam jsme směřováni. Vypůjčil jsem si od něho titulky, který bychom mohli zaměnit příslovím – zloděj křičí: chyťte zloděje.

Co možná Kryl neočekával je, že hrubost a dětská infantilnost si prorazí cestičku až do nejvyšších pater politiky. Je přece jenom něco jiného, když slyšíme přímé útoky a obvinění z řeporyjské radnice, než když si je musíme vyslechnout z úst nejvyššího představitele Bílého domu, představitele jaderné mocnosti. A není vůbec podstatné, jestli se americký prezident Joe Biden nechal k tomuto vyjádření vyprovokovat redaktorem anebo to byl předeem připravený politický kalkul. Výsledek je stejný, Biden, představitel jedné mocnosti, urazil představitele druhé mocnosti, a tím urazil národ stojící za ním. Jak z pohádky, král Kazisvět urazí krále Miroslava a čeká, že ten s vojskem vytáhne. Vypadá to, že Biden nezná naše pohádky, a tak se mu dostává zasloužené odplaty. Politici, a to i západní, vydávají nesouhlasná prohlášení, občané USA píší omluvné dopisy, ruský prezident, jak sám říká, bez

ironie a legrace, přeje tomu americkému hodně zdraví, po mnoha letech oprašuje starou říkanku – kdo to říká, tento je, na toho to pasuje.

Svět se směje a my bychom se mohli také jenom poušmat, jak to zase dobře dopadlo, kdyby... Kdybychom neviděli, jak se neustále hýbou škatulata, jak se přesouvá vojenská technika. Jak se postupně stahuje k jakési pomyslné linii mezi Baltickým a Černým mořem. Jak se cvičí v Pobaltí, jak na Donbase jedna provokace ukrajinské armády střídá druhou, jak v Černém moři operují lodě států na míle vzdálených od tohoto regionu. Mohl by to být opravdu politický kalkul a snaha o rozpoutání války? Spíše ne, spíše se jedná o pokračování snižování vedoucí role USA ve světě, což ale neznamená, že nebudou pokračovat regionální konflikty. Americký prezident svým přitakáním ztratil tvář, a tím vystavil USA posměchu. A to ne poprvé, již dříve se podobným způsobem snažil urazit čínského prezidenta. Takže ať už vědomě anebo nevědomě, americký prezident si dělá ve světě nepřátele, z čehož se budou v konečném důsledku zodpovídat celé USA. Jedná se tedy spíše o pokračující proces degradace politické elity, což se netýká jen té americké. MIROSLAV HAVLÍK

Po boku Rudé armády od Buzuluku do Prahy!

Z historie Svobodovců
1. československý armádní sbor v SSSR a Karpatsko-dukelská operace

V pátek 8. září 1944 v 6:40 hod. začala dělostřelecká příprava.

Poměr sil

Rudá armáda (38. armáda) zde ke dni zahájení operace nasadila zhruba 97 000 osob, 110 tanků, 1700 děl a minometů.

1. čs. armádní sbor měl před operací přes 16 000 mužů a žen, 8 středních tanků, samohybné dělo, 24 lehkých tanků a 263 děl a minometů.

Mnozí z vojáků 1. čs. armádního sboru měli bojové zkušenosti ze Sovětského svazu, Francie, ze Středního východu a Afriky, nebo prošli výcvikem ve Velké Británii. Společně bojovali, aby překročili hranice Československa a započali tak osvobození své vlasti od nacistů.

Wehrmacht (17. armáda a 1. tanková armáda) měl v oblasti ke dni zahájení operace zhruba 18 000 až 20 000 mužů, 360 děl a minometů a 20 až 30 samohybných děl.

Ztráty v průběhu Karpatsko-dukelské operace

Karpatsko-dukelská operace trvala 51 dnů v poměrně ohraničeném horském prostoru v odhadované rozloze 1400 km². Šířka fronty byla v rozpětí 58 až 135 kilometrů.

Vyčerpávající boje proti úporně bránícím se německým vojskům, která ve velké míře využívala dělostřeleckou a minometnou palbu, ale i protipěchotní a protitankové miny, si vyžádaly značné oběti. Horský kamenitý a zalesněný terén zvyšoval ničivý efekt granátů dělostřelectva a minometů.

Ztráty 38. armády podle nejnovejších údajů představovaly 13 579 padlých, zemřelých a nezvěstných a 48 750 raněných. 1. čs. armádní sbor měl v období od 8. září do 28. listopadu, celkem

1630 padlých, zemřelých a nezvěstných a 4 060 raněných.

Vybráno z materiálů Československé obce legionářské

Naši vojáci v bojích na Dukle

Vybráno z materiálů Československé obce legionářské

Volod'ka ze Stalingradu

Při mé první návštěvě Volgogradu – Stalingradu v květnu 2015, stojíc na Mamajově mohyle, bylo mým velkým přáním, aby tohle nádherné město uviděl Vladimír Winter, kapitán v. v., veterán Velké vlastenecké války, který v něm jako chlapec s rodiči žil, ve kterém jako šestnáctiletý po vypuknutí války pracoval v traktorovém závodě na výrobě tanků. Po vzniku čs. bojové jednotky bojoval jako vojenský řidič až do konce války.

Takže svoje milované město neviděl 74 let. Opouštěl ho rozbité, srovnané kámen na kameni.

Nedalo mi to spát, myslela jsem jenom na mého staršího kamaráda Volodku, co by tomu řekl, kdyby viděl z rozvalin povstale moderní, nádherné město. Moc dlouho jsem se nerozmýšlela a začala jednat.

(O tom jsem už psala). Stalo se a moje přání se splnilo. Volod'ka tomu nemohl uvěřit. A tak jsme rok na to 9. května 2016 stáli na Mamajově mohyle spolu a já žila jeho radostí. Na vlastní oči uviděl, jakou úctu prožívají ruští veteráni. Byl stále v obležení novinářů, televize, děti i občanů Stalingradu.

Jeho slova do deníku „Gorodskie věsti: „Nebyl jsem ve Stalingradě 74 let, avšak moje duše zůstala v tomto městě. A jsem velice rád, že jsem sem mohl přijet. Málo komu se tak stane v tomto věku. Jsem nesmírně vděčný Volgogradcům za pozvání a možnost přivítat 71. výročí Vítězství na stalingradské zemi. Pro mne je to nejlepší dárek ke Dni vítězství“. Pro Volodku se stalo město na Volze rodinou zemí.

NATAŠA WEBEROVÁ

Velitel 1. čs. armádního sboru v SSSR brigádní generál Ludvík Svoboda v první osvobozené slovenské vesnici Vyšný Komárnik

Vybráno z materiálů Československé obce legionářské

Koncert k 75. výročí vítězství

8. května 2020, v předvečer Dne vítězství, vystoupil folklorní soubor „Kozáci Vltavy“ v on-line koncertě, který zorganizovalo Ruské středisko vědy a kultury v Praze.

Dlouho očekávané, posvátné a drahé datum pro každého z nás

se přiblížilo – 75. výročí vítězství!

Každoročně slavíme tento den společně, pořádáme festivaly, koncerty, „Nesmrtelný pluk“ a další akce.

V květnu 2020 však byly kvůli mimořádné situaci, spojené s covidem, zrušeny všechny veřejné

události a velmi omezeno shromáždění lidí. Den vítězství však zrušit nelze!

A tak jsme se loni 8. května v odpoledních hodinách na pozvání RSVK v Praze (Rosstrudničestvo), aktivně zúčastnili interaktivního koncertu věnovaného 75. výročí vítězství ve Velké vlastenecké válce.

Koncert byl vysílán živě na Facebooku a YouTube s možností sledovat jej i na Smart TV.

Kozáci a další krajané žijící v České republice předvedli vzdáleným divákům a posluchačům populární válečné písně.

Mnoho příznivců, kteří koncert sledovali, napsalo pozdravné komentáře, blahopřání nebo i příběhy svých příbuzných.

Pro folklorní soubor VSČZS „Kozáci Vltavy“ byla čest zahájit a ukončit program koncertu svým vystoupením.

Sláva Bohu, že jsme Kozáci!

I. zástupce Atamana VSČZS

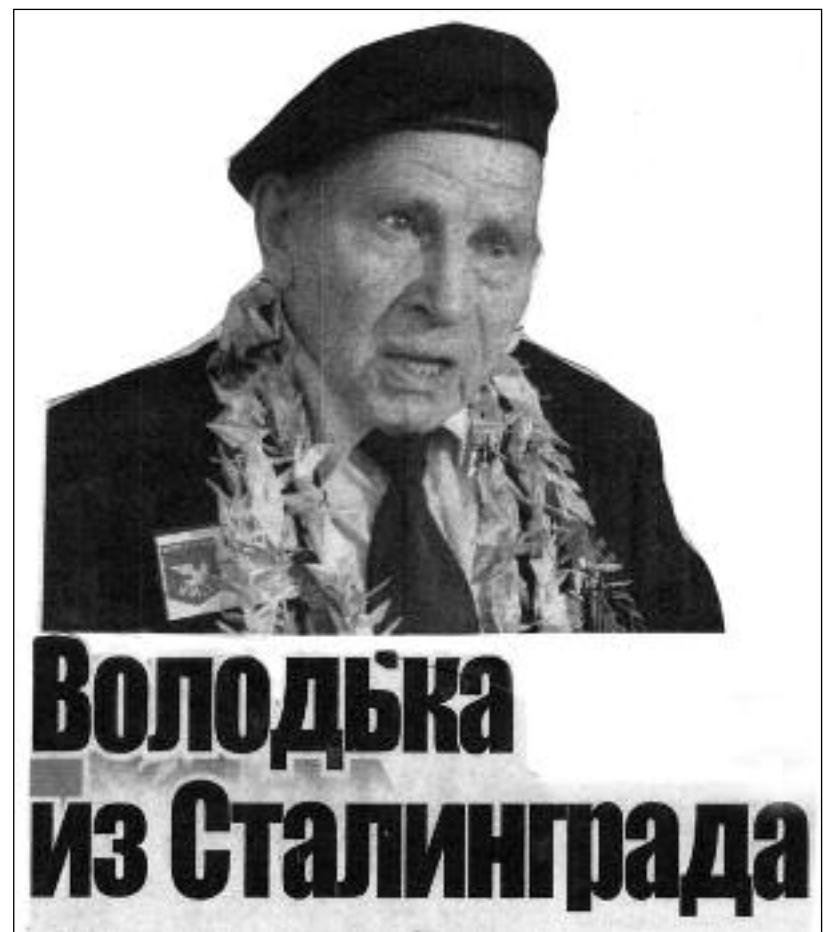
Mačulin V. A.

(Překlad Dzjubová I. V.)

Vystoupení folklorního souboru VSČZS „Kozáci Vltavy“ 8. května v on-line koncertě, zorganizovaném Ruským střediskem vědy a kultury v Praze.

FOTO I. V. DZJUBOVÁ

Volod'ka ze Stalingradu

Veterán 2. světové války kapitán v. v. Vladimír Winter
Volgograd - Stalingrad

Deník Gorodskie věsti 12. května 2016

Rusové nezapomínají

1. československý samostatný armádní prapor zformovaný na území Sovětského svazu v letech Velké vlastenecké války a bojující s Rudou armádou na sovětsko-německé frontě.
Deník Gorodskie věsti 12. května 2016

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

Kozáci Rudé armády

Pronikali hluboko do protivníkového týlu, kde rozsévali smrt • Skvělí jezdci a bojovníci tvořili jádro jezdecktva Sovětského svazu

Do stalingradské bitvy se zapojily nejrůznější kozácké formace včetně 3. gardového jízdního soboru generálmajora Issy Plijeva. Při obraně Stalinova města používali kozáci koně jen k rychlým přesunům a před bojem sesedali. Tento styl boje se měl stát charakteristickým pro celou druhou polovinu války. Právě u Stalingradu provedl 4. jízdní sbor jeden z posledních klasických přeпадů v sedle, když se podílel na průlomu rumunských linií jižně od města. Původní plán počítal s tím, že kozáci ukryjí zvířata v lese a udeří pěšky. Dělostřelba však vyvolala mezi Rumuny takovou paniku, že vylezli ze zákopů a dali se na útěk. Toho kozáci okamžitě využili a udeřili s tasenými šavlemi. Kromě nepřátel padlo do jejich rukou sto děl a jiná skladiště.

Pestrobarevná jízda

Co se týče uniforem a výstrojních doplňků, patřila kavalerie díky kozákům mezi nejpestřejší složky Stalinových vojsk. Generálové i politrucci usilovali v ozbrojených silách o co největší oslabení národnostních a etnických prvků, ovšem u neohrožených jezdců připustili výjimku.

Kozáci se tradičně dělili na stepní (donské) a kavkazské, mezi něž se řadili ti kubáňští a třečtí. První skupina měla střízlivější styl oblékání podobný standardnímu armádnímu stejnokroji, nicméně všichni kozáci

Třečtí kozáci se vyznačují košilemi a doplňky modré barvy, donští nosí červenou

Mnoho kozáckých dobrovolníků přivedlo do služby i své syny

bez rozdílu hrdě nosili vysokou vlákněnou čepici a modrou nebo červenou halenu, přes kterou navlékali tmavě modrý či černý kaftan, jeho

charakteristický zdobný prvek představovaly všité nábojnicové pásy, často se nosily též temně modré jezdecké kalhoty. Výkony kozáckých

Coby lehká kavalerie sázeli kozáci na svou rychlost a pohyblivost

Kozáci na vítězné přehlídce v Moskvě v roce 1945

oddílů byly tak inspirativní, že i nekozácké útvary kavalerie převzaly některé složky jejich tradičního oděvu v čele s typickými čapkami.

Do války s Německem se zapojilo až 75 % všech kozáckých mužů.

Vybráno z materiálů magazínu Revue – válka (červen 2020)

Fota ze sovětského listu Pravda ze dne 10. května 1945

Maršál Sovětského svazu I. S. Koněv

Maršál Sovětského svazu G. K. Žukov

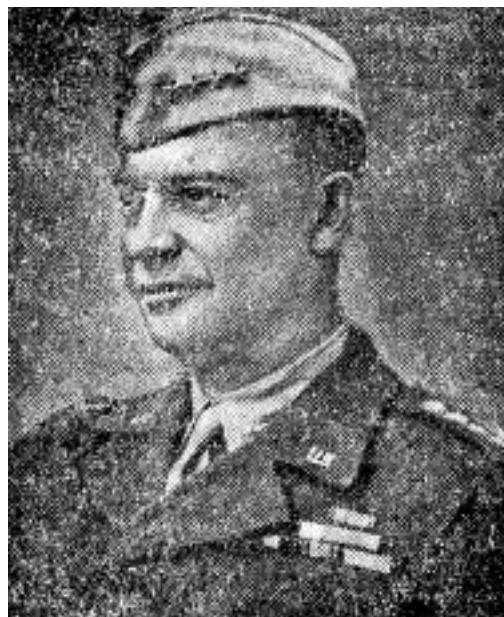
Maršál Sovětského svazu S. M. Budonnyj

Britský polní maršál B. Montgomery

Maršál Sovětského svazu R. J. Malinovskij

Generál USA D. D. Eisenhower

Britský polní maršál H. Alexander

Maršál Sovětského svazu F. I. Tolbuchin

Dvojí vyprávění o českých dějinách. Braňme odkaz předků

Pod krycím autorským jménem Podiven (prý sluha knížete Václava) vydali P. Pithart, P. Příhoda a M. Otáhal r. 1991 v Praze obsáhlý spis „Češi v dějinách“. Na 690 stránkách tu v neuvěřitelném úhlu pohledu sledují cestu našich předků dějinami, a ta je – podle nich – jedním slovem hanebná. Nemáme být na co hrdí, máme se jen do hloubi duše stydět. Většina recenzentů reagovala na knihu silně kriticky. Ale oficiální mínění to přičetlo na vrub tradičnímu chápání českých dějin, vztahem k rozpadu Československa a odsunu Němců po druhé světové válce. Knize se dostalo reprezentačního vydání v nakladatelství ACADEMIA, garantovaném Akademií věd ČR. Abychom mohli lépe ocenit „netradičnost“ a „novost“ Podivenova podání českých dějin, připomeneme si jedno výmluvné svědectví. Rakušanka Barbara von Coudenhove-Calergi píše o dvojím pojetí společných dějin Čechů a Němců, která nemohou být odlišnější, a jejichž různost je zakotvena již v dávných dobách. Srovnává obě pojetí takto:

1. Podle Čechů přišli Němci do země jako kolonizátoři a dobyvatelé, v německém podání přišli jako nositelé a strůjci pokroku a činitelé vývoje.

2. Doba husitská – pramen demokratických tradic země a počátek evropské reformace podle Čechů, úděsné a hrůzostrašné barbarství podle Němců.

3. Baroko – pro Němce doba kulturního rozkvětu, pro Čechy „temno“, do kterého upadla země po porážce stavovského povstání, po ztrátě suverenity, triumfu habsburské protireformace a zničení protestantské elity.

4. Vznik Československé republiky r. 1918 – pro Čechy historická spravedlnost, návrat suverenity po dlouhých 300 letech nesvobody, možnost budovat s láskou nezávislý demokratický stát. Pro Němce zneuznáání práva na sebeurčení a seberealizaci, až „Mnichov“ jim přinesl satisfakci. V očích Čechů rozbití Československa přičiňením „spoluobčanů“ ve službách Hitlera to byla nejtěžší zrada a zločin.

5. Protektorát – pro Čechy vyhánění z pohraničí, zatýkání, popravy, ponižování, pokořování, nejhlubší poroba, likvidace kultury a inteligence (zavřeny vysoké školy, popraveno 60 univerzitních profesorů). A budoucnost? Po vítězství Říše realizace projektu germanizace, deportace, genocidy. Ve vlastní zemi neměl zůstat ani jediný Čech. Podle Němců se Čechům za války nežilo špatně. Nemuseli rukovat, nebyli bombardováni, měli co jíst.

6. Denacifikační odsun Němců z ČSR, uložený Spojenci – pro Čechy rozuzlení dávných i nedávných excesů, základ stability evropského poválečného uspořádání. Pro Němce katastrofa a zločin.

Probuzení démoni

Autorka neskrývá podiv nad tím, jak po roce 1989 téma „odsunu“ ožilo. Dříve bylo nepohodlné, trapné spojené s nacismem. Věřilo se, že samočinně zmizí: staří odcházejí, mladí se již integrovali v nové domoviny. Paradoxně jako by sjednocování Evropy probudilo demo-

ny minulosti. Objevila se „změna paradigmatu velkého rozsahu“. Mnohým dělá dobře octnout se na jedinou v roli žalujících, nikoli již žalovaných. Ptají se: A co bude se „zločiny druhé strany“? O svých vlastních již nechtějí nic slyšet! Na nás dolehla „změna paradigmatu velkého rozsahu“. Mnozí dnes vykládají dějiny podle německého vzorového schématu. Říká se tomu „demytizace“ a postihuje všechna významná období naší minulosti. Všechno je prostě naopak. A zvěstovatelem tohoto obrátu je právě kniha Podivenova. Trojice autorů patří k odpůrcům předlistopadového režimu. Tito dříve disidenti, dnes příslušníci vlivných politických a kulturních elit, přijali v letech tzv. totalitarismu za svou perfidní zásadu „nepřátelé našich nepřátel jsou našimi přáteli“. Z nepřátelství k domácímu socialismu hledali a nacházeli oporu antisocialistických sil u našich sousedů v zahraničí, bohužel zhusta i protičeského revanšistického zaměření. Jejich tehdejší spolupráce se neomezila jen na v té době aktuální „studnoválečnické“ měření sil mezi západním a východním blokem. Disidenti převzali vstřícně i zmíněný „nový“ pohled na naši národní historii – z dílny německé imperiálně nacionální historiografie.

Znevažují národní hodnoty

Podrobnější charakteristiku obsahu knihy „Češi v dějinách“ jsme podali před časem. A tak jen stručně to nejdůležitější: Češi provokovali „vznešené ideje německého hegemonismu“, který je založen přímo „plemenně státotvorným géniem Germánstva.“ Nechtěli být vazaly s Přemyslovci, spustili se s kacířskými husity, stali se stavovskými odbojníky, pak si hráli na vlastence, buditele a obrodice, provokovali austroslavismem, panslavismem, posléze čechoslovakismem. Češi nedovedou vládnout, jsou živel méněcenný, přizemní. Podiven, jak zřejmo, ovládá techniku totální destrukce sebevědomí národa, techniku ponižování, napadání a ničení sebeúcty člověka a jeho identity, založené na národní příslušnosti. Počínaje Podivenem se tisková a audiovizuální média předhánějí v horlivosti znevážit, znehodnotit, znechtit všechno, co se v našem vědomí váže k národní historii, národní tradici, národní kultuře. Připravují nás o naše národní hodnoty a ideály. Bytost, která je zbavena vědomí svých hodnot, není schopna činu. Národ, zbavený sebeúcty, není schopen hájit své zájmy. Vydané dvoudílné „Zamlčené dějiny“ od novináře „Mladé fronty dnes“ Tomáše Krystlíka jsou sestaveny věrně podle uvedeného protičeského schématu. Patrně z marketingových důvodů autor vyhláší, že je první, kdo vybízí Čechy, aby „skoncovali s překrucováním dějin, s kterým začal už Palacký“ a odmítli „pajány“ o slavné české minulosti. Chce být „oporou“, která dosud „chybí“ aby se národ vyrovnal s minulostí, opustil „falzifikace dějin“ a přestal dokazovat, že „není méněcenný“.

Vyšinutý Krystlík není sám

Podiven i T. Krystlík měli stejné poradce a zdroje informací. Uzná-

vaná historička V. Olivová odmítla pojetí spisu jako zcela neoborné, které souzní s německou publicistikou. Mohli bychom tady s tímto „demytizátorem“ skončit, ale nechci čtenáře připravit o malou ukázkou, aby mohl ocenit autorův vskutku „objevný“ výklad českých dějin. Husitství bylo „běsnění, které vraždilo lidi a ničilo evropská města“, Žižka byl „masový vrah“, pobělohorská poroba pouhý mýtus, protože „cizí nadvláda nebyla a vliv církve byl kladný a prospěšný“. Československo vzniklo r. 1918 jako „umělý, neorganický útvar, nedovedlo najít modus vivendi se svými menšinami“ a „vlastní vinou se rozpadlo“. Úsměvné fantazie, že protektorát „poskytl Čechům pracovní uplatnění, perfektně fungující trh, rozvoj porodnosti a rozkvět kultury“, lze hravě korigovat realitou: násilné pracovní nasazení celých ročníků mladých lidí pro potřeby vojenského průmyslu převážně v Říši, kvapné sňatky a účelová těhotenství jako záchrana před nasazením, nedostatkový lístkový systém na minimální obživu a ošacení, následkem toho intenzivní výměna zboží mezi městem a vesnicí, černý trh a šmelina nepředstavitelného rozsahu, obávané štáry německé policie i na nádražích. A kultura? Skromné zbytky a ponejvíce v skrytu jako snaha po sebezáchově národa ve smrtelném ohrožení.

T. Krystlík vskutku není ani první ani jediný demytizátor. Nedávno mě jiný nadějný autor poučil, že výroky jako „zubožení“ a „bezpráví“ po Bílé hoře patří na smetišti dějin. Nebylo. Vždyť přece šlo o „plodnou spolupráci, která dala Čechům vysoký standard, výrazně spoluvytvářela jejich identitu, naučila je politické spolupráci na mezinárodní úrovni. Celé obrození bylo scestné a zavádějící. A o tom si mám přečíst novou literaturu, jsou jí plná knihkupectví a knihovny. Je pravda, že se po Bílé hoře mnozí získanými konfiskacemi celých panství a statků obohatili a měli „vysoký životní standard“, jako třeba Lichtenštejn, Dietrichštejn, Piccolomini, Colorado a kohorta dalších dobrodruhů z různých koutů Evropy, které panovník štědrě odměnil za podporu proti odbojným stavům. Jenomže to nebyli Češi. Doma zůstali převážně jen nevolníci, kteří nesměli svou rolnickou práci opustit a viru museli změnit podle nařízení vrchnosti. Žádná barokní nádhera nemůže zastřít skutečnost, že došlo k zubožení českého etnika, které málem přestalo existovat a že arogantní triumf habsbursko-katolické protireformace vnímali přemnozí (např. i J. A. Komenský) jako „temno“.

Podlá diskreditace

Součástí „demytizáční“ kampaně za diskreditaci Masarykovy první republiky a Benešova poválečného zákonodárství je trvale kritika tzv. čechoslovakismu“. Masaryk si prý vymyslel československý národ, aby mohl prosadit v jednání s prezidentem Wilsonem ustavení nového státu na základě práva na sebeurčení. Po staletí existoval neomezený pohyb oběma směry přes řeku Moravu. Obyvatele, byt administrativně rozdělené, spojovalo vědo-

mí příbuznosti, malé jazykové odlišnosti, společné studium, společná vojenská služba, partneři. J. Kollár mluví o československé větvi slovanské a soudí, že Češi, Moravané a Slovinci mohou obstát jen pospolu. Palacký, Šafařík, Jungmann, ani jediný buditel nezapochyboval o jednotě: „Svoji k světu, paže k paži od Šumavy za Poaví“. Havlíček kritizoval, že třetina národa žije v maďarském područí, přál si spojení a věřil, že právě ze Slovenska vzejde časem vůdcovství a síla celého kmene československého. Ani štúrovci, přestože provedli jazykovou odluku, nechtěli se odtrhnout. Při kladení základního kamene Národního divadla v Praze r. 1868 vyhlásoval J. M. Hurban stejně jako další štúrovec J. Novák za Slováky: „Je to i náš den. Jsme příslušníky národa československého neb i my k vám náležíme. My vaši jsme, vy naši jste. Neb my všichni jsme Slované – československého národa“. Je přirozené, že kulturně prožívaná vzájemnost vedla postupně i k požadavku na politické sjednocení v jednom stá-

hudby nad tou zmatenou neznalostí a částečnou záměnou A. Dvořáka s B. Smetanou nestačí žasnout. Henlein prý chtěl jen demokracii pro své rodáky, kterou jim utlačovatelská ČSR nechtěla poskytnout. Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo smutné svědectví o nepřetržitých útocích na naše dějiny. Hahnová ukazuje, že od svého vzniku stálo Československo v cestě organizaci imperiálního přeshraničního hnutí, jehož cílem bylo nastolit místo Československé, Rakouské a Německé republiky jedinou – Velkoněmeckou říši.

Proti destrukci historické paměti vystupují odborní historikové, učitelé dějepisu, mluvčí vlasteneckých organizací na stránkách několika málo tiskovin, které jsou jim otevřeny. Jejich hlas je slabý. Většina tisku je v cizích rukou a cizí tisková magnáti nemají zájem udržovat povědomí o českých národních dějinách. Přejí spíše „demytizátorům“ v cizích službách. Před časem se Bořivoj Čelovský pokusil burcovat národ, který sice získal svobodu slova, ale ne už prostředky, aby jí

Magdalena Dobromila Rettigová. Česká vlastenka a spisovatelka, autorka „Dobré kuchařky“, básní, divadelních her a krátké prózy. Zemřela před 175 roky.

tě. Účelové přetřásání Pittsburské dohody jako dokladu o nedodržení Masarykova slibu je ahistorickou dezinterpretací ve službách separatismu, jak nedávno napsala bratislavská badatelka v oboru státu a práva Katarína Zavacká.

Žvasty Mary Heimannové

S uspokojením jsme našli ideové spojence v německých historících, Hansu a Evě Hahnových, kteří odhalili pravý smysl „nových pohledů“ na československé dějiny. Jsou nesení tendencí svalit odpovědnost za to, co se dělo v 30. letech z německého nacismu na český „nacionalismus“. E. Hahnová našla podobný výklad i v anglosaském zámoří. Recenzovala knihu Američanky Mary Heimannové „Československo – stát, který selhal“. Ukázala, že je to další varianta protičeské „sudetoněmecké“ propagandy. Američanka např. pokládá český národ za romantickou obrozeneckou fikci. Není-li českého národa, nejsou ovšem ani Češi. A tak autorka mluví o Dobrovském jako o „maďarském rodáku“, o Palackém jako o „moravském protestantovi“ a o „rakouském Slovanu“ Antonínu Dvořákovi soudí, že udělal kariéru jen díky českému nacionalismu. Kdyby ho nebylo, byl by odsouzen hrát ve své vesnické kapele polky, mazurky, pochody. Ale on se vyšvihl „směsí českých nacionalistických skladeb“. Milovníci české

mohl využívat. Vydal brožuru „Konec českého tisku?“ Brožuru poslal politikům a jiným veřejným činitelům k vyjádření. Většina oslovených byla situací našeho tisku, který se octl z 80 % v cizích rukou, nemile překvapena. Zároveň většina usoudila, že v době kapitalismu a volného pohybu kapitálu se proti tomu nedá nic dělat. Někteří s daným stavem dokonce souhlasili: Monopol kapitalistů je lepší než monopol stranických sekretariátů. Ztratíme sice suverenity, ale polepšíme si ekonomicky. A že to cizí vlastnictví našemu tisku je většinou německé? To mladým nevádí. Již nemají potřebu bývalé spoluobčany „demonizovat“. Čelovský vydal brožuru znovu, rozšířenou o tyto a četné jiné podobné odpovědi našich vůdčích osobností. S titulem opět „Konec českého tisku“. Tentokrát však bez otazníku.

„Národy se likvidují tak, že se jim nejdříve vezme paměť,“ napsal Milan Kundera. „Zničí se jejich knihy, jejich vzdělanost, jejich historie. A někdo jiný jim napíše jiné knihy, dá jinou vzdělanost, vymyslí jinou historii...“ Nedo- volme to. Braňme odkaz svých předků a vlastní sebeúcty. Braňme se proti snahám proměnit nás v nevědomý, neodpovědný, manipulovatelný dav!

STANISLAVA KUČEROVÁ

J. V. Stalin

PRAVDA 10. 5. 1945

Prezident USA H. Truman

PRAVDA 10. 5. 1945

Ministerský předseda Velké Británie W. Churchill

PRAVDA 10. 5. 1945

ČÁST PROJEVU SOUDRUHA J. V. STALINA K NÁRODU V DEN VÍTĚZSTVÍ

Обращение тов. И. В. Сталина к народу

Товарищи! Соотечественники и соотечественницы!

Наступил великий день победы над Германией. Фашистская Германия, поставленная на колени Красной Армией и войсками наших союзников, признала себя побежденной и объявила безоговорочную капитуляцию.

7 мая был подписан в городе Реймсе предварительный протокол капитуляции, 8 мая представители немецкого главнокомандования в присутствии представителей Верховного Командования союзных войск и Верховного Главнокомандования советских войск подписали в Берлине окончательный акт капитуляции, исполнение которого началось с 24 часов 8 мая.

Однако сегодня с утра немецкие войска во исполнение акта капитуляции стали в массовом порядке складывать оружие и сдаваться в плен нашим войскам. Это уже не пустая бумажка. Это — действительная капитуляция вооруженных сил Германии. Правда, одна группа немецких войск в районе Чехословакии все еще уклоняется от капитуляции. Но я надеюсь, что Красной Армии удастся привести ее в чувство.

SOUDRUZI! VLASTENCI A VLASTENKY!

Nastal velký den vítězství nad Německem. Fašistické Německo, sražené na kolena Rudou armádou a vojsky našich spojenců, přiznalo porážku a přijalo bezpodmínečnou kapitulaci. 7. května byl podepsán ve městě Reimši předběžný (přípravný) protokol kapitulace.

8. května představitelé německého vrchního velení společně s představiteli Vrchního velení spojeneckých vojsk a Vrchního velení sovětských vojsk podepsali v Berlíně konečný akt kapitulace, který byl ukončen ve 24:00 hodin 8. května.

Takže dnes ráno německá vojska provádějí akta kapitulace a masově pokládají zbraně a vzdávají se do zajetí našim vojákům. To už není jenom obyčejný papír. To je opravdová kapitulace ozbrojených sil Německa. Pravda, jedna skupina německých vojsk je ještě na části Československa a vyhýbá se kapitulaci. Spoléhám se, že Rudé armádě se podaří ji přimět ke kapitulaci.

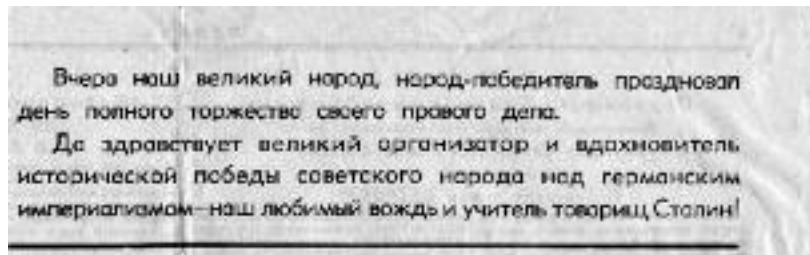
СЛАВА НАШЕЙ ГЕРОИЧЕСКОЙ КРАСНОЙ АРМИИ, ОТСТОЯВШЕЙ НЕЗАВИСИМОСТЬ НАШЕЙ РОДИНЫ И ЗАВОЕВАВШЕЙ ПОБЕДУ НАД ВРАГОМ!
СЛАВА НАШЕМУ ВЕЛИКОМУ НАРОДУ, НАРОДУ-ПОБЕДИТЕЛЮ!
ВЕЧНАЯ СЛАВА ГЕРОЯМ, ПАВШИМ В БОЯХ С ВРАГОМ И ОТДАВШИМ СВОЮ ЖИЗНЬ ЗА СВОБОДУ И СЧАСТЬЕ НАШЕГО НАРОДА!

SLÁVA NAŠÍ HRDINNÉ RUDÉ ARMÁDĚ, URBÁNIVŠÍ NEZÁVISLOST NAŠÍ VLASTI A DOSÁHNUVŠÍ VÍTĚZSTVÍ NAD NEPŘÍTELEM!
SLÁVA NAŠEMU VELIKÉMU NÁRODU, NÁRODU – VÍTĚZI!
VĚČNÁ SLÁVA HRDINŮM, PADLÝM V BOJÍCH S NEPŘÍTELEM A POLOŽIVŠÍCH SVŮJ ŽIVOT ZA SVOBODU A ŠTĚSTÍ NAŠEHO NÁRODA!

PRAVDA 10. května 1945

(Poznámka redakce: Omlouvám se našim čtenářům, že vzhledem k možnostem redakce, nelze uveřejnit celý projev J. V. Stalina.)

NATAŠA WEBEROVÁ

Včera náš veliký národ (lid) – vítěz slavil den

Ať žije veliký organizátor a historického vítězství sovětského lidu nad německým imperialismem – náš milovaný vůdce a učitel soudruh Stalin!

PRAVDA 10. 5. 1945

J. V. Stalin, F. D. Roosevelt a W. Churchill ve dnech teheránské konference

PRAVDA 10. 5. 1945

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 253/2021, cena 10 Kč.
 Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.
 Vydavatel: Slovanský výbor ČR.
 Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Minář, Dr.Sc.
 Členové rady: Miroslav Havlík, Eva Holečková, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec a Nataša Weberová.
 Distribuci vede Alena Grospičová.
 Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.
 Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152,
 internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).
 Adresa e-mail: slovanyvyborcr@volny.cz.
 Příspěvky zasláné redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.
 Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Uzávěrka čísla dne 19. 4. 2021.
 Casopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.